

Kenneth Frey: Svensktalande världsstjärna

Av Kenneth Frey

På åttonde plats på världsrankingen hittar vi Kenneth Frey, Mexiko, med en rating på 2693! Första gången jag fick ett mejl från honom så skrev han på svenska! Här berättar han lite om sig själv, tar upp några frågor om korrschackorganisationer och visar ett av sina fina partier på väg mot en GM-titel.

Mitt ursprung är finlandssvenskt, och i mitt hem talade vi alltid svenska. Vi flyttade till Mexico 1959 när jag var nio år och just hade börjat förstå finska. Min pappa var diplomat, och tidigare hade vi bott några år i Frankrike och Turkiet. Min mamma blev förälskad i Mexico, med all rätt, varma och vänliga människor, fantastisk kultur, stortartade artistiska framträdanden, spanska språket med stor personlighet, blandat med indianska språk, ett varierat och exklusivt kök och geografi: tropiska stränder, höga berg, öknar, vulkaner, städer från kolonialtiden och arkeologiska utgrävningar i ruinområden från framstående civilisationer som Maya, Olmeca och Tarasco. Jag bor i Mexico, mitt hemland! Mina barn har fått skandinaviska namn: Ingmar och Karen (Ingeborg). De är mycket stolta över sina dubbla nationaliteter och kulturer.

I Mexico spelade jag schack mot Whitaker i en simultan arrangerad på ett lyxöst hotell. Han spelade snabbt och enkelt, tog rast, satt och pratade med min far som, trots ett eget spel på blygsam nivå, var mycket fäst vid schackspelet. Jag var vid detta tillfälle tio år gammal och hade spelat med min far sen jag var åtta. Pappa kom hem med min första schackbok på tyska, innehållande de bästa partier, turneringar och historier från 1923. Aljechin, Lasker, Nimzowitsch och dr Tarrasch, dessa sägenomspunna och energigivande namn kom in i min värld. Snart fick jag tag i Ca-

pablancas "Chess Fundamentals" som jag formligen älskade! Så fascinerande det var att sätta matt med två löpare eller promovera en ensam bonde med hjälp av kungen. Sen dess siktar jag på att vinna mina partier med positionell slutspelsteknik.

Men fotboll och annan sport tog överhanden och jag började inte spela schack igen förrän vid 18 års ålder, alldeles för sent. Jag ville spela tidigare, men det fanns helt enkelt inga schackklubbar i Mexico och ingen annonsering av de få öppna tävlingar som spelades. Men varje dag läste jag schackböcker, redan från det jag var 13 år. Min internationella debut kom vid 22, och många gånger tycker jag att uppnå Fides IM-titel, med dussinet normer och en ratingtopp på 2480, före devalveringen av ratingen, var en förstklassig prestation. [Instämmer, red:s anm]

Några av mina stora svagheter i närschack som IM är en fullständig inkompetens i att attackera motståndarens kung, en psykologisk spärr att spela mot stormästare och en ökad svaghet i taktik och öppningsteorin. I korrschack försvinner dessa handikapp fullständigt. Å andra sidan är min största styrka – positionell förståelse av schack – en verkligt bra tillgång, trots ett långt uppehåll från schack från 1987 till 1997 och den ringrostighet som detta medför. Jag har överraskat mig själv genom att slå mig in på ICCF:s ratinglista topp 10 och tror

mig kunna stanna där under 2004 med en andra GM-norm och kvalifikation till finalen i VM 21.

Jag delar gärna med mig av min metod för framgång i korrschack, med förhoppningen att den är till hjälp eller kan ge idéer till förbättring av spelet för andra spelare. Under senare år har jag använt flera datorer och har begränsat mig till vad jag tror är optimalt: tre eller fyra snabba maskiner. Fler är för många att hantera, färre är inte effektivt nog. Det är omöjligt att hantera en femtonmannagrupp med bara en dator. Jag låter en maskin analysera en position med hjälp av djupanalysfunktionen under natten, ibland mycket längre än så. När arbetet är färdigt betraktar jag försiktigt varje drag på skärmen samtidigt som jag skriver ner dragen i en anteckningsbok. Det tar omkring 30-60 minuter. Då har jag skaffat mig en känsla för ställningen och kan fatta ett bra beslut. Ofta låter jag datorn börja om igen för att titta på en variant där jag inte är säker på utgången. Om jag är lat så skriver jag inte ner varianten, ibland därför att datorn har analyserat direkt usla drag som inte gör någon glad. Då känner jag mig besviken när motståndarens drag ankommer och jag inte har draget nedskrivet i min bok. Hur som helst så har systemet, använt till fullo, gjort underverk i mitt spel.

Kanske kan någon förklara sina idéer om hur man väljer och förstår en öppning, den del av spelet som fortfarande är förvirrande för mig? En av mina bästa schackvänner och superb positionell spelare var framlidne IM Jesús Rodríguez. Om jag inte minns fel så slog han *aldrig* en stormästare under hela sitt liv. Men mycket sällan tog de med sig helpoängen mot honom. Vi pratar nu om superspelare som under Rodríguez storhetstid spelade i Capablanca Memorials, spelare som Smyslov, Petrosjan, Gligoric, Portisch osv. Rodríguez var en av Kubas bästa spelare under många år, så även här fanns det en psykologisk spärr. Självt har jag lyckats spela ut flera stormästare positionellt, för att till slut oskyldigt förlora genom någon enkel bortställning, vanligtvis när mitt psyke kom ihåg vem det var som satt på den andra sidan brädet. Min första vinst kom vid 28(!) mot James Tarjan, en dag när allt var perfekt: i toppform, lite uppretad, vita pjäser och helt

utan press. Jag brydde mig inte om jag vann eller inte. Senare kunde jag endast besegra Jesús Nogueiras och Amador Rodríguez.

Varför så många kubaner? Helt enkelt därför att chansen att få spela internationellt för Mexico var att åka till Kuba. Jag spelade ett dussin turneringar där och lärde känna och tycka om de kubanska spelarna även som personer. Min första Capablanca Memorial var en svagare grupp i Cienfuegos 1976 och med ett mindre bra resultat. När turneringen var slut flyttade vi till Santiago och jag hade turen att hamna i samma stuga som Ulf Andersson. Min "dyrkan" av ouppnåeliga stormästare blev lite naggad i kanten av Ulfs öppna vänskap och ivern att titta på schackställningar och utbyta erfarenheter. En guldgruva för mig att få lära av en sådan mästare. Följden blev att jag tog utomordentliga 11½ poäng på 16 partier i turneringen. Ingen anspänning, ingen fruktan, endast bra schack på min (inte så höga) toppkapacitet.

Roligast var att vår stuga, med två spelare av skandinaviskt ursprung och utan det latinska kynnet, blev den mest populära platsen under turneringen. Varje kväll spelade vi Monopol på största allvar med ungefär fem andra spelare. Reglerna anpassades så att det blev långa spel, där man endast kunde köpa och bebygga då och då. Att göra affärer var ytterst viktigt och dessa bestämde utgången av spelet. Jag kan avslöja att Ulf visade färdigheter även på detta plan; själv blev jag pank flera gånger. Mest framgångsrik var en spanjor, som självklart senare blev en framstående politiker.

Sammankomsterna bröts vid fyratiden på morgonen. Alla sov till tolv och var pigga och redo för schackspel igen när klockan blev tre. Olyckligtvis hade jag ett tufft avbrott på morgonen klockan tio samma dag jag skulle få spela mot Uffe. Därför blev min prestation på eftermiddagen ingen höjare. En tillfällighet, eller återigen min spärr? Ulf spelade superb som vanligt, så jag var chanslös i vart fall. Nu drygt 25 år senare är jag mycket glad över att se hur Ulf lyckats bli världsetta i korrschackets underbara värld.

Ibland tycker jag om att uttrycka mina åsikter på diskussionsforumet TCCMB [The Correspondence Chess Message Board (Internet) där man kan skriva sin åsikt om schack, red:s anm] för att påminna mina vänner om var jag bor, men generellt så går diskussionernas vågor höga och passionerade inlägg tenderar att bli personangrepp. I synnerhet har CFC- [Chessfriend.com, som arrangerar turneringar via server med höga priser – för medlemmar som betalar 120 euro per år, red:s anm] och CAPA- [Argentinas näst största förbund under ledning av Juan Morgado, red:s anm] - affärerna varit jobbiga för mig då jag har hamnat på "fel" sida av staketet. Reaktionen i forumet var inte trevliga, attackerna ondskefulla och mina egna inlägg alltför provokativa. Jag blev mycket god vän med Roberto Alvarez, en av de ledande inom CAPA, när vi spelade mot varandra i OS 14, och jag kände det naturligt att stödja honom och CAPA efter att ha läst hans detaljerade förklaringar och syn på saken. Det slutade på värsta tänkbara sätt med CAPA uteslutet, med Juan Morgado suspenderad tills vidare av ICCF och med att Roberto Alvarez, i solidaritet, drog sig tillbaka från korrshacket.

Lika illa hanterades CFC. Eftersom jag spelar hos och gillar ICCF, IECG och CFC, blev jag väldigt besviken när ICCF valde att inte acceptera förslaget från Reimund Lutzenberger och CFC och avslutade dialogen med denne, trots att Reimund flera gånger med stort tålamod försökte få igång dialogen igen. Resultatet blev att alla förlorade igen. Lustigt hur historien upprepar sig själv. Jag spelade nämligen ett korpparti mot den som var mest inblandad även här, Lutzenberger, och vi hade ett stort utbyte av idéer och förslag. I mina ögon så är både Alvarez och Lutzenberger mycket intelligenta och kompetenta personer som borde vara djupt involverade i ICCF:s "intelligentsia", men istället har båda skuffats undan. Nu lider ICCF av att schackservern inte finns på plats. Å andra sidan förstår jag tillräckligt klart att ICCF är i en svår sits; som högsta beslutande organ måste man vara mycket försiktiga. Det fanns inget enkelt sätt att samarbeta med CFC, men varför slå igen alla dörrar?

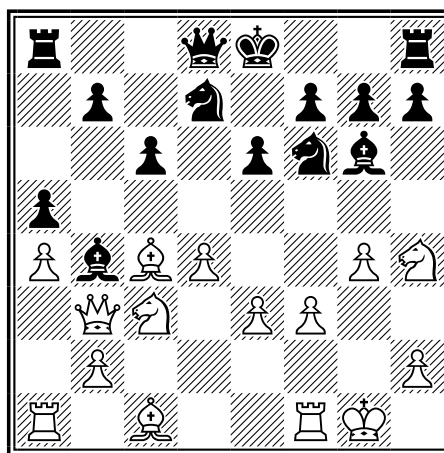
Ett parti som beredde mig många timmar vid analysbrädet följer från Champions League grupp 20 på bord 1, där jag spelar för den litauiska schackklubben Baltijos Lyga.

□ **Kenneth Frey (Mexico)**

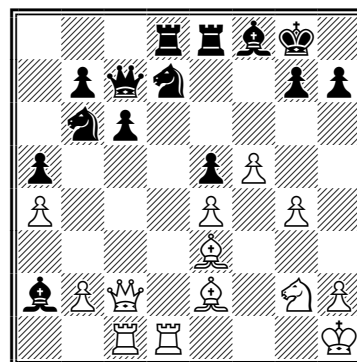
■ **Fatih Atakisi (Turkiet)**

Slaviskt (D18)

1.d4 d5 2.c4 c6 3.Sf3 Sf6 4.Sc3 dxc4
5.a4 Lf5 6.e3 e6 7.Lxc4 Lb4 8.0-0 Sbd7
9.Db3 a5 10.Sh4 Lg4 11.f3 Lh5 12.g4
Lg6

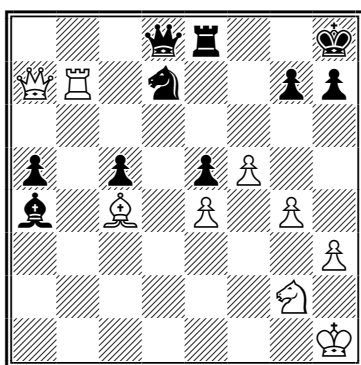

Vid samma tidpunkt kämpade jag mot GM Gabriel Cardelli i 3/4-finalen av VM-cykel 21. Till min sorg föredrog denne ett annat drag. Så även detta parti vill jag visa i samma öppning, och detta är nog mer spännande: 12...Sd5 13.Sg2 Lg6 14.e4 S5b6 15.Le2 0-0 16.Le3 {Atakisi skulle också kunnat få samma position. Jag är nyfiken på hur han skulle ha fortsatt.} Cardelli valde 16...Te8 17.Sa2 Lf8 18.Tfd1 f6 19.Kh1 Lf7 20.Dc2 Dc7 21.f4 Tad8 22.Tac1 e5 23.dxe5 fxe5 24.f5 Lxa2

{Eventuellt är detta ett misstag. Efter 24...h6 25.Sc3 Sc5 får vit vissa bekymmer med fältet b3, och springaren blir kvar på a2, spelande 25.b3 eller 25.h4, i båda fallen med oklara komplikationer. 24...Sb8 förtjänar också uppmärksamhet.} 25.b3 Sc5 26.Lxc5 Lxc5 27.Dxc5 Lxb3 28.Txd8 Dxd8 {Detta drag kom som en otrevlig överraskning och jag blev riktigt arg på mig själv för att ha missat det. Jag hade studerat mycket noga i många dagar, den tveeggade ställningen som uppstår efter 28...Txd8 29.Tb1 Sxa4 (29...Sd7 30.De7 Lf7 31.Td1 +-) 30.Da3 Lf7 31.Dxa4 b5 32.Dc2 följt av g5. Till slut bör vit vinna tack vare sin potentiella attack på kungsflygeln.} 29.Tb1 Sd7 30.Da7! {Jag blev tvungen att börja om från början. Det var ett mycket svårt val mellan att ställa damen på a7 eller e3. Till sist, med lite tur, fick vit till det rätt, eftersom motståndarens ställning rämnar omedelbart. Men när jag hade valet så var detta inte uppenbart. 30.De3 leder till oöverskådliga komplikationer: 30...Lxa4 31.Txb7 Lb5 (31...Te7 32.Dd2 Dc8 33.Tb1 Tb5 34.g5 Sf8 35.Se3) 32.Lxb5 cxb5 33.h3 Kh8 34.g5 Sf8 35.h4 Bara ett par varianter bland många för att åskådliggöra ställningens mystik.} 30...Lxa4 31.Txb7 c5 32.h3!!

Lite konsolidering är korrekt. Titta bland annat på följande variant: 32.Lc4+ Kh8 33.h3 (33.Ld5 c4 34.Tc7 Sf6; 33.Lf7 Sf6 34.h3 Lc6)

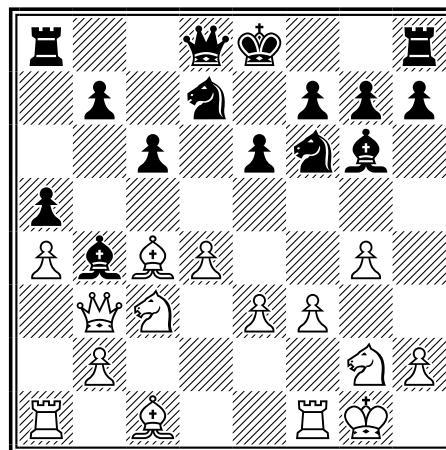

33...Lc6 34.Tc7 Lxe4 35.Txd7 Dh4 =

32...Kh8 33.Kh2 {Vit har gjort sig redo för dragen Lc4 och Se3. Svart är utan försvar, trots att han funderade mycket länge över sina 32:a och 33:e drag.} 33...Lc6 34.Tc7 Db8 {Alternativet 34...La4 besvaras enklast med 35.Dxa5} 35.Txd7 Lxd7 36.Dxd7 {Vits fördel baseras på att behålla initiati-

vet på kungsflygeln. Fortsättningen av partiet påvisar hur enorm fördelen i realiteten är.} 36...Td8 37.De7 Dd6 38.Da7 Dd4 39.Dxa5 Tg8 40.Db5 Dxe4 41.Lc4 Tc8 42.Dd7 Dc6 43.De6 De8 44.Kg3 Ta8 45.g5 Ta3+ 46.Kg4 Da8 47.Sh4 Ta4 48.Kh5 Dd8 49.Sf3 Ta3 50.Ld5 e4 51.Se5 1-0

13.Sg2N

Jag gillade verkligen partiet, med nästan oöverskådliga komplikationer. Kända drag var 13.g5 och 13.Sa2 i denna tämligen oprövade öppningsvariant. Svart måste inom några drag bestämma sig för hur han ska ställa upp sina pjäser, en inte alltför enkel uppgift.

13...Sb6

Efter 13...Db6 borde vit testa 14.Se2 med idén e4.

14.Le2 0-0?!

Förmodligen sämre än 14...Le7. Vit kan försöka 15.g5 (om 15.e4 Dxd4+ 16.Le3 så har svart 16...Db4 med lika chanser och en förenklad position) 15...Sfd7 16.e4 med hoppet att svart spelar 16...Lxg5 17.f4 Lf6 18.f5 – men 16...c5 är enkelt och starkt.

15.e4

Paralyserar löparen på g6 för några drag framåt. Vit vill gärna öppna upp damsidan när löparen på g6 inte är med i spelet.

15...c5?

15...Dxd4+ 16.Le3 Dd8 (16...Dd6 17.Tfd1 Dc7 18.Sa2) 17.Sa2 c5 18.Sxb4 cxb4

19.Tad1 är mycket obehagligt. Men en mycket viktig möjlighet börjar med 15...Sfd7 (se Frey-Cardelli !!!) för att spara c5 till senare. Svart är inte redo för framstöten i centrum.

16.Sa2 c4

16...Dxd4+ 17.Le3 följt av 18.Sxb4 ger vit klar fördel, liksom 16...Tc8 17.Sxb4

17.De3

Positionellt sett är svart redan förlorad. Vits centrum är oantastligt och med denna stödjepunkt kan vit ostört organisera en attack mot svarts kung.

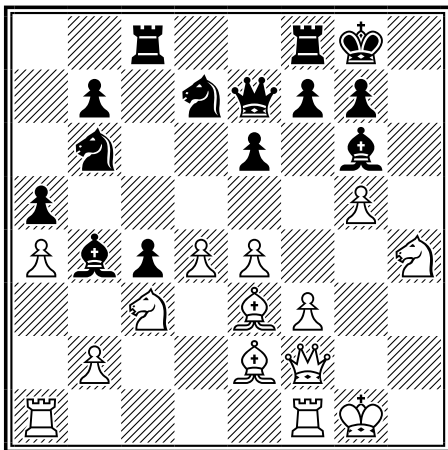
17...Le7 18.Sc3 Lb4

För att förhindra f4, som följer på t ex 18...Sfd7 19.f4

19.Df2

Helt enkelt för att förbereda Le3 och därefter inleda kungsangreppet. Andra drag som 19.h4 ger svart motspel på diagonalen g1-h7 genom att börja med e5.

19...Tc8 20.h4 h6 21.Le3 Sfd7 22.g5 hxg5 23.hxg5 De7 24.Sh4

Det mest intressanta med denna ställning är att notera hur värdelösa datorerna är, föreslående den ena löjliga varianten efter den andra.

24...Lh7

24...Lh5 25.f4 Lxe2 26.Dxe2 ger ingen lättnad på trycket.

25.Kg2 Tfe8

Eftersom detta visar sig vara så hopplöst funderar jag på om inte 25...e5 26.d5 Lc5 27.Th1 Lxe3 28.Dxe3 Dc5 är att föredra.

26.Th1 Sf8 27.Ld1 Sbd7 28.Lc2 f6

Försöker släppa in lite luft i ställningen, eftersom vit ville spela f4.

29.gxf6 Sxf6 30.e5 S6d7

30...Sd5 31.Lxh7+ Sxh7 32.Sxd5 exd5 33.Sg6 Dd7 34.Dh4 Sf8 35.Sxf8 Txf8 36.Dh7+ Kf7 37.Lh6 +-. Eller 30...Sh5 31.Lxh7+ Sxh7; då är 32.Tag1 förmodligen bästa draget.

31.Lxh7+ Sxh7 32.Dc2 Sdf8

32...Df7 33.Tag1+-. I de flesta varianter är vits attack starkast mot blickpunkten g7, men i partiet blir detta inte avgörande.

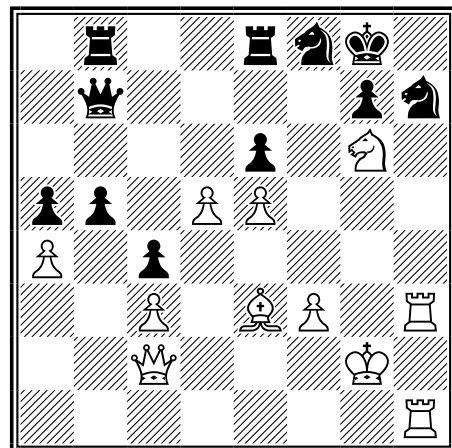
33. Th3

Efter många om och men förstod jag att dubblering på h-linjen var bättre än 33.Tag1. Andra bra alternativ erbjuder f4 och Kf2, så det krävdes mycket hårt jobb.

33...Lxc3 34.bxc3 Tb8 35.Tah1 b5

På 35...Df7 kan vit återvända till planen mot g7 med 36.Tg3 Te7 37.Lh6

36.Sg6 Db7 37.d5

Jag misstänker att detta drag är svårfunnet, speciellt i närschack. Även med all tid i världen var det inte självklart.

37...bxa4

37...exd5 38. Sxf8 +-. Eller 37...Dxd5
38.Txh7 Sxh7 39.Sf4+-.

**38.Txh7 Sxh7 39.Se7+ Dxe7 40.Dxh7+
Kf7 41.Dh5+ Kf8 42.d6 Df7 43.Dh8+ Dg8
44.d7 Te7 45.Lc5 Dxh8 46.Txh8+ Kf7**

**47.Txb8 Txd7 48.Tf8+ Kg6 49.Tf4 Td5
50.Ld6 a3 51.Txc4 1-0**

Vi tackar Kenneth för att han ville dela med sig av sina erfarenheter till vår läsekrets och önskar honom lycka till i den kommande VM-finalen! Förhoppningsvis så kommer han att sända oss mer intressant material från sina schackäventyr i framtiden.

